

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС — Правна уредба на държава членка относно данъка върху наследствата, съгласно която необлагаемата част от стойността на имота е 2 000 EUR, когато наследникът и наследодателят са чуждестранни лица, а същевременно когато или наследодателят, или наследникът има местопребиваване в страната, тази необлагаема част е 500 000 EUR.

Диспозитив

Членове 56 ЕО и 58 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка относно изчисляването на данъка върху наследството, съгласно която при наследяване на недвижим имот, намиращ се на територията на тази държава, данъчното облекчение върху облагаемата основа е по-малко, когато — както в случая в главното производство — към момента на смъртта наследодателят и наследникът са имали местопребиваване в трета страна като Конфедерация Швейцария, отколкото когато към същия момент поне единият от тях е имал местопребиваване в тази държава членка.

(¹) ОВ С 174, 16.6.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie van België — Белгия) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare

(Дело C-184/12) (¹)

(Римска конвенция за приложимото право към договорните задължения — Член 3 и член 7, параграф 2 — Свобода на избор на страните — Граници — Особени повелителни норми — Директива 86/653/ЕИО — Самостоятелно зети търговски представители — Договори за покупка или за продажба на стоки — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципала — Национална правна уредба за транспониране, която предвижда закрита отвъд минималните изисквания на Директивата, както и закрита на търговските представители при договори за доставка на услуги)

(2013/C 367/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie van België

Страни в главното производство

Ищец: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Ответник: „Параходство Български морски флот“ АД

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Cassatie van België — Тълкуване на член 3 и член 7, параграф 2 от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година (ОВ L 266, 1980 г., стр. 1, публикувана на български език в ОВ L 347,

2007 г., стр. 3) и на Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно зетите търговски представители (ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176) — Свобода на избор на страните — Ограничения — Договор за търговско представителство — Клауза, с която за приложимо се избира правото на държавата на възложителя — Сезиране на съда по местоседалището на търговския представител

Диспозитив

Член 3 и член 7, параграф 2 от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че законът на държава — членка на Европейския съюз, който отговаря на минималната закрита, предписана от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно зетите търговски представители, и който е избран от страните по договор за търговско представителство, може да не бъде приложен от сезирания съд, установен в друга държава членка, а вместо него да бъде приложен lex fori на основание, изведено от императивния характер в правния ред на последната държава членка на правилата, уреждащи положението на самостоятелно зетите търговски представители, само ако сезираната юрисдикция установи след щателна преценка, че при това транспониране законодателят на държавата на сезирания съд е счел, че в рамките на съответния правен ред е от решаващо значение да предостави на търговския представител закрита, която надхвърля предвидената от посочената директива, като в това отношение вземе предвид естеството и целта на тези императивни разпоредби.

(¹) ОВ С 200, 7.7.2012 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket

(Дело C-203/12) (¹)

(Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за елисии на парникови газове — Санкция за извънредно количество елисии — Понятие за извънредно количество елисии — Приравняване на неизпълнение на задължението за връщане в определения от Директивата срок на достатъчен брой квоти за покриване на елисиите от предходната година — Липса на основание за освобождаване от отговорност в случай на действително притежаване на невъзвратни квоти, освен в случай на непреодолима сила — Невъзможност за промяна на размера на глобата — Пропорционалност)

(2013/C 367/20)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen